

بهینه سازی مصرف انرژی توربین ها و بویلر های پالایشگاه گاز و گاز مایع جزیره سیری شرکت نفت فلات قاره ایران

مجتبی کریمی^۱، نادیا اسفندیاری^۲، زهرا عرب ابوسعده^۳

mojtaba_karimi21@yahoo.com

esfandiari_n@miau.ac.ir

zarababoosadi@yahoo.com

توجه جدی به بهینه سازی مصارف انرژی در این صنعت بزرگ ملي صورت نگرفته است. مسلمًا بزرگترین اختلاف انرژی در این صنعت و یا حتی در سطح کشور سوزاندن روزانه میلیاردها فوت مکعب گازهای همراه نفت در مناطق مختلف نفتی می باشد که علاوه بر هدر رفتن ثروت ملی، آلودگی محیط زیست را نیز در پی دارد.

گازهای همراه نفت دارای ارزش حرارتی بالاتری نسبت به گاز طبیعی هستند و از طرفی حاوی ترکیبات هیدروکربنی سنگین تری می باشند که این مشتقات بیش از ۱/۵ برابر نفت خام مرغوب قیمت دارند و از بازار مناسبی در داخل و خارج کشور برخوردارند. با اجرای طرح های جمع آوری گازهای همراه میادین نفتی کشور و استحصال معیانات گازی و ترکیبات سنگین آن، نه تنها از سوختن این ثروت بزرگ خدادادی جلوگیری می شود بلکه از آلودگی زیست محیطی به ویژه در مناطقی که مخازن زیرزمینی آنها از نوع نفت ترش می باشند، جلوگیری خواهد شد. بنابراین بهره برداری کامل از پروژه پالایشگاه سیری خود یک گام بلند در زمینه بهینه سازی انرژی محسوب می شود. با این وجود و علیرغم نوساز و جدید بودن این پالایشگاه، با بررسی تجهیزات و فرآیندهای به کار رفته در واحدهای مختلف فرآیندی آن نظری توربین ها و بویلرها و انجام برخی محاسبات تئوری به همراه مقایسه این تجهیزات با فناوری های به روزتر دنیا، می توان به وجود پتانسیل های فراوان بهینه سازی مصرف انرژی در آن پی برد. در این مقاله توربین ها و بویلر های پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری از دیدگاه بهینه سازی انرژی مورد مطالعه قرار گرفته است.

هائو ژو و کفا سن [1] در سال ۲۰۰۴ اقدام به مدل سازی و بهینه سازی پارامترهای موثر در انتشار NOX در بویلرها با بکارگیری و کمک شبکه های عصبی مصنوعی نمودند. این مدل بصورت تقریبی پارامترهای موثر در انتشار اکساید های نیتروژن در بویلرهای بزرگ که سوخت آنها از نوع ذغال های پودر شده می باشد را با استفاده از شبکه های عصبی پیش بینی می کند.

لینگ هائو و سانگ [2] در سال ۲۰۱۲ تحقیقی برای ارائه یک روش شاده شده جهت تست بازده بویلرهای انجام دادند. با توجه به ضرورت انجام آنالیزهای راندمان بویلرها و تست بازده توسط روش های رایج کنونی که با توجه به هزینه بالا و زمان بر بودن آنها نمی توان بطور پیوسته آن را انجام داد. آنها یک روش ساده تر با خطای حداقل ۵

چکیده در این مقاله توربین ها و بویلرهای پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری از دیدگاه بهینه سازی انرژی مورد مطالعه قرار گرفته است. افت بازدهی بویلرهای از چهار عامل مهم افت فشار گاز خشک، حرارت نهان بخار آب موجود در گازهای خروجی دورکش، افت قابل احتراق یا افت سوخت و افت حرارتی از جدارهای بویلر به دلیل عایق کاری نامناسب و یا افت تشعشعی و جابجایی ناشی می شود. محاسبات مربوط به اتفاف انرژی در بویلر های مجتمع جهت بهینه سازی انرژی انجام شد. جهت مطالعه تلفات انرژی در بویلر های پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری از مدل سازی عددی استفاده شد و با بررسی معادلات حاکم بر سیستم، جهت مدل سازی از نرم افزار ویژوال بیسیک استفاده شد. در این پژوهش بهینه سازی مصرف انرژی توربین های مجتمع نظیر بازیافت حرارت، خنک نمودن هوای ورودی به کمپرسورها و اصلاح سیکل توربین های گازی مورد بررسی قرار گرفت. پس از محاسبه راندمان بویلرهای میزان افت ناشی از هر یک از چهار عامل فوق، نقش دمای سوخت مصروفی، درصد هوای اضافی، رطوبت هوا، گرم کردن هوای ورودی، استفاده از حرارت گازهای حاصل از احتراق و ارزش حرارتی سوخت بر راندمان بویلرهای مورد بررسی قرار گرفت. مشخص گردید که با توجه به اقلیم گرم و مرطوب جزیره سیری، کارآیی توربین های پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری دچار افت بالایی می باشند و تنها توان تولید ۷/۷ مگاوات را دارند که در صورت خنک کاری هوای ورودی به آنان تا دمای ۲۵°C می توان توان تولیدی را به بیش از ۱۰ مگاوات، یعنی تا توان اسمی آنان، افزایش داد. در صورت بکارگیری یک واحد تولید همزمان برق و حرارت ۲۰٪ مساحت بیشتری نسبت به نصب بویلر مورد نیاز می باشد و هزینه های آن نیز تقریباً دو برابر خواهد گردید، اما دیگر نیازی به مصرف روزانه ۲ میلیون فوت مکعب گاز طبیعی شیرین نخواهد بود.

واژه های کلیدی

بهینه سازی ، گاز و گاز مایع^۱ ، بویلر، واکنش احتراق، هوای اضافی

مقدمه

صنعت نفت تأمین کننده بخش عمده انرژی کشور محسوب می گردد و همین امر خود شاید یکی از علی باشد که در طول سالیان گذشته

نتایج استخراج شده است. پس از محاسبه راندمان بویلرها و میزان افت ناشی از هر یک از چهار عامل فوق، نقش دمای سوخت مصرفی، درصد هوای اضافی، رطوبت هوا، گرم کردن هوای ورودی، استفاده از حرارت گازهای حاصل از احتراق و ارزش حرارتی سوخت بر راندمان بویلرها مورد مطالعه قرار گرفته است.

۱- بهینه سازی نیروگاه و توربین ها

در حال حاضر در پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری شش توربین گازی وجود دارد و مکان و فوندانسیون برای نصب دو توربین گازی دیگر نیز برای آینده در نظر گرفته شده است. چهار عدد از این توربین ها برای ژنراتورهای نیروگاه می باشند و یکی از توربین ها محرک کمپرسور واحد تراکم گازهای خوراک جمع آوری شده می باشد که در واقع شاهرگ پالایشگاه محسوب می شود و توربین دیگر نیز متعلق به واحد سیکل تبرید پالایشگاه می باشد که این واحد هم به قلب پالایشگاه تشبيه شده است.

۱- بازیابی حرارت اتلافی توربین ها

واحد تولید بخار از بازیافت انرژی هدر رفته^۳ می تواند به عنوان تجهیزات الحاقی پشت هر یک از توربین ها اضافه گردد و از گازهای خروجی از توربین به منظور تولید بخار استفاده نماید. هر واحد تولید بخار از بازیافت انرژی هدر رفته در صورتی که از حرارت گازهای خروجی هر یک از چهار توربوژنراتور موجود در کارخانه استفاده نماید، می تواند ۳۵۰۰۰ کیلوگرم در ساعت بخار با شرایط مورد نظر تولید کند و در صورت بهره گیری از گازهای داغ خروجی از هر یک از توربوکمپرسورها نیز ۱۵۰۰۰ کیلوگرم در ساعت^۴ بخار تولید خواهد نمود. بنابراین به منظور صرف نظر کردن از به کارگیری یک بویلر می بایست حداقل دو توربوژنراتور و یا یک توربوژنراتور به همراه یک توربوکمپرسور با واحد تولید بخار از بازیافت انرژی هدر رفته مجهز گردد تا بخار مورد نیاز را تولید نمایند. گزینه دیگری که می تواند مورد بررسی قرار گیرد، استفاده از یک سیستم واحد تولید بخار از بازیافت انرژی هدر رفته برای واحد نیروگاه به همراه یک مسیر جمع آوری گازهای داغ خروجی از مجرای دودکش توربوژنراتورهای آن می باشد. اگرچه این گزینه موجب کاهش ۷۰۰ هزار دلاری هزینه های سرمایه گذاری اولیه می گردد، اما کاهش انعطاف پذیری سیستم را در پی خواهد داشت. به عنوان مثال انجام تعمیرات در چنین ترکیبی، مستلزم توقف کلیه سیستم ها اعم از توربین ها و واحد تولید بخار از بازیافت انرژی هدر رفته می باشد. به علاوه کاهش یک درصدی در توان خروجی توربین ها منجر به افزایش افت فشار در مسیر جمع آوری گازها می شود. بنابراین با توجه به این معایب به کارگیری یک سیستم واحد بازیابی حرارت توصیه نمی گردد.

در صدی برای انجام این تست ها ارائه دادند که بخوبی می تواند جایگزین روش های مرسوم گردد.

هنریک و استانک [۳] در سال ۲۰۰۷ یک روش به همراه مثال ارائه کردند که از محاسبات و مدلسازی شبکه های عصبی برای بویلرهای بخار منتج شده بود. مدل ارائه شده توسط این افراد وابستگی برخی پارامترهای عملیاتی اصلی بویلرها نظیر گازهای حاصل از احتراق و اتلاف ناشی از احتراق ناقص به یکدیگر را شرح می دهد.

جانز بوچاک [۴] در سال ۲۰۰۹ به ارائه یک مدل ریاضی کنترل همزمان چندین بویلر پرداخت به گونه ای که اتفاقات انرژی آنها کاهش یابد. این مدل نشان داد که برای تولید این میزان بخار چنانچه تعداد بیشتری بویلر با ریت پایین تر در سرویس باشد نسبت به حالتی که این ریت با تعداد کمتری بویلر که با حداکثر ظرفیت کار می کنند اتفاقات انرژی کمتر می باشد.

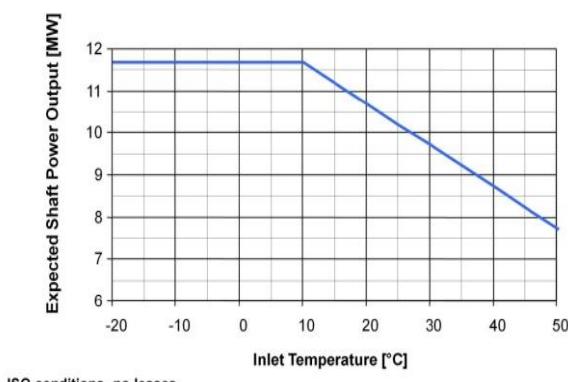
مارک پرونوبیس [۵] در سال ۲۰۰۶ اثر بکارگیری سوخت Biomass به جای ذغال را به میزان رسوب گیری و همچنین راندمان بویلرها بررسی کرد. نتایج این کار نشان داد که اضافه نمودن این سوخت ها باعث کاهش راندمان بویلر گردید ولی برخی دیگر از پارامترهای عملیاتی نظیر مقدار آب مصرفی، میزان تولید خاکستر و غیره بهبود یافت. بنابراین در موقع کمبود ذغال می توان این سوخت ها را جایگزین نمود.

آنیگوماندرو [۶] در سال ۲۰۱۲ به منظور کاهش هزینه ها و صرفه جویی در مصرف سوخت و همچنین بهبود کیفیت محصولات تولیدی در یک مجتمع پتروشیمی با بهره گیری از شبکه های عصبی یک سیستم جدید ارایه نمود. این سیستم با استفاده از اطلاعاتی که از این مجتمع پتروشیمی استخراج شده اند، ارایه شده است و با کمک آن می توان مصارف انرژی در این واحد را بهینه نمود.

پاروسلاف کرونوسکی [۷] در سال ۲۰۱۲ عوامل موثر در انتقال حرارت کوره های بویلر را به کمک شبکه های عصبی مدل سازی کرد. این مدل عوامل تاثیرگذار در انتقال حرارت در محافظه احتراق، جداره های بویلر و سوپر هیتر های یک بویلر ۲۶۰ مکاواتی را پیشگویی می کند.

در بخش اول مقاله پیشنهادات مختلف بهینه سازی مصرف انرژی توربین های پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری نظیر بازیافت حرارت، خنک نمودن هوای ورودی به کمپرسورها و اصلاح سیکل توربین های گازی ارائه می گردد و در ادامه به محاسبه و بررسی تلفات انرژی در بویلرهای مجتمع و ارایه سtarیوهای بهینه سازی آن پرداخته می شود. افته های بازدهی بویلرها از چهار عامل مهم افت شار گاز خشک، حرارت نهان بخار آب موجود در گازهای خروجی دودکش، افت قابل احتراق یا افت سوخت و افت حرارتی از جداره های بویلر به دلیل عایق کاری نامناسب و یا افت تشبعی و جابجایی ناشی می شود. در این تحقیق به منظور مطالعه تلفات انرژی در پالایشگاه سیری از یک مدل سازی عددی استفاده شده است. به این منظور پس از فرمولاسیون مسئله و با استفاده از نرم افزار ویژوال بیسیک

۲- خنک کردن هوای ورودی به توربین ها
نیروگاه پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری دارای چهار توربوژنراتور می باشد که ظرفیت اسمی هر یک از آنان 10 MW می باشد، اما با توجه به شرایط آب و هوایی جزیره سیری به خصوص رطوبت فوق اشبع آن، هر کدام دارای توان تولید تنها 7 MW می باشند و در نهایت نیروگاه پالایشگاه سیری توان تولید 30 MW را دارد. نمودار رسم شده در شکل (۱) نشان می دهد که سردسازی هوای ورودی به توربین های نیروگاه موجب افزایش قدرت خروجی و در نهایت رشد راندمان توربین می گردد.

شکل (۱): نمودار توان تولیدی توربین های نیروگاه پالایشگاه سیری بر حسب دمای هوای ورودی

علت آن است که هوای ورودی به توربین در طول فرآیند افزایش فشار در کمپرسور افزایش دما پیدا می کند و این رشد دما منجر به انبساط هوا خواهد شد و کمپرسور در چنین شرایطی می باشد که بیشتری برای افزایش فشار هوا مصرف نماید. بنابراین خنک نمودن هوای ورودی به کمپرسور موجب کاهش انبساط گاز و در نتیجه حذف مقدار انرژی لازم برای غلبه بر این انبساط خواهد شد. همان طور که اشاره گردید با توجه به رطوبت بالا و دمای هوای جزیره سیری استفاده از چیلرهای جذبی به منظور کاهش دما مناسب ترین روش به شمار می رود. بر این اساس هوای ورودی به توربین با استفاده از سیستم جذبی افت دما پیدا نموده و سپس وارد کمپرسور خواهد گردید. بر این اساس در صورت کاهش دمای هوای ورودی تا 30°C درجه سانتیگراد، توان خروجی توربین از $7/2\text{ MW}$ تا $9/5\text{ MW}$ افزایش می یابد. نکته قابل بررسی در استفاده از این روش، انرژی مصرفی توسط سیستم جذبی می باشد که طبعاً می باشد از مقدار ارزی صرفه جویی شده کمتر باشد. به این منظور باید در نظر داشت که در سیستم های جذبی سیال میرد جذب آب می شود و سپس محلول آب و مبرد توسط یک پمپ افزایش فشار می یابد. بنابراین مانند سیستم های تبرید تراکمی نیازی به استفاده از کمپرسور جهت افزایش فشار مبرد گازی شکل نمی باشد و از این رو کار مصرفی کاهش می یابد. همچنین در سیستم های جذبی به منظور تبخیر

شايان ذكر است که بيشترین بار مصرفی نیروگاه پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری مربوط به متورهای عظيم الکترونيكي کمپرسورهای واحد جمع آوري گازهای همراه می باشد. با توجه به اين ميزان بار مصرفی، پيش از راه اندازی واحد های فرآيندي اصلی پالایشگاه و در سرويس قرار دادن واحد فشرده سازی گازهای خوراک، به منظور تامين اين ميزان بار باید دو عدد از توربوژنراتورهای نیروگاه در سرويس باشند که برای تامين نياز بخار کارخانه كافي می باشد. بنابراین در هنگام راه اندازی کارخانه برای مصارف فرآيندي بخار كافي موجود می باشد، اما هنگامی که واحد جمع آوري گازهای همراه در سرويس نباشد و خوراک کارخانه صرفاً از لخته گير ^4G گاز ورودی از سکون طريق تامين می گردد، ممکن است بخار كافي توليد نشود. بنابراین برای انعطاف پذيری بيشتر سیستم بهتر است يك گرم کننده مجرای جمع آوري گازهای داغ نيز به واحد تولید بخار از بازيافت انرژي هدر رفته افزوده شود.

برای نصب يك واحد تولید بخار از بازيافت انرژي هدر رفته به فضایي در حدود $3/5\text{ m}$ عرض و 12 m طول نياز می باشد که در ملاحظات طراحی پالایشگاه سیری در نظر گرفته شده است. جدول (۱) ارزیابی مزايا و معایب دو حالت استفاده از يك بویلر و يا به کارگيري يك سیستم تولید بخار از بازيافت انرژي هدر رفته برای تولید بخار مورد نياز کارخانه را نشان می دهد.

جدول (۱): مقایسه دو حالت نصب بویلر و يا به کارگيري سیستم واحد تولید بخار از بازيافت انرژي هدر رفته

مشخصات	به کارگيري يك WHRSG سیستم	استفاده از يك بویلر
فضای اشغال شده توسط سیستم	$3/2 \times 4\text{ m}$ عرض در 12 m طول)	$3/5 \times 2\text{ m}$ عرض در 10 m طول)
نیاز به ۲ ميليون فوت مکعب سوخت	خیر	بله
افزایش تجهیزات جانبی مورد نیاز	بله	خیر
توقف فرآيند تولید بخار به منظور انجام تعimirات	خیر	بله
قابلیت اطمینان اثربداری عملکرد توربین بر تولید بخار	بله	خیر
هزینه نصب و تعimirات بالاتر	بله	خیر

حرارت گازهای حاصل از احتراق و ارزش حرارتی سوخت بر راندمان بویلرها مورد مطالعه گرفته است.

۱-۲ مدل سازی و فرمول بندی

انرژی ورودی، انرژی پتانسیل حاصل از احتراق می باشد. وقتی که سوخت به طور کامل بسوزد، این مقدار بیشینه انرژی قابل دسترس می باشد.

$$Qrl = Qrf = MrF \times HHVF, \frac{Btu}{h} (W) \quad (1)$$

که در رابطه بالا Qrl انرژی ورودی به بویلر، Qrf انرژی ورودی از سوخت به بویلر، MrF مقدار جرمی جریان سوخت به بویلرو $HHVF$ انرژی حرارتی بالای سوخت به بویلر می باشد.

با توجه به قانون اول ترمودینامیک بالا اس انرژی برای حجم کنترل در نظر گرفته شده اطراف بویلر به طور کلی مطابق رابطه زیر می باشد.

انرژی خروجی به سیستم - انرژی ورودی به سیستم

$$= \text{تغییرات انرژی سیستم}$$

و با توجه به اینکه بویلر تحت شرایط پایا تست می شود لذا:

انرژی خروجی از سیستم = انرژی ورودی به سیستم
انرژی ورودی شامل تمام انرژی هایی که توسط جریان های ورودی از مرز حجم کنترل وارد سیستم می شوند به اضافه توان لازم جهت به حرکت درآوردن تجهیزات کمکی از قبیل پمپ، فن و ... می باشد. انرژی خروجی نیز شامل تمام انرژی هایی که توسط جریان های خروجی از مرز حجم کنترل خارج می شوند به اضافه حرارت منتقل شده از سطوح مولد بخار به محیط اطراف می باشد.

$$Qrf = QrO + Qb, \frac{Btu}{h} (W) \quad (2)$$

که در این رابطه: Qb خالص مجموع انرژیهای ورودی و خروجی توسط جریانهای قطع کننده مرزهای حجم کنترل (به استثناء QrO) و انرژی حاصل از واکنشهای شیمیایی که درون حجم کنترل صورت می پذیرد و انرژی لازم جهت به حرکت درآوردن تجهیزات کمکی و تبادل حرارت تابش و همرفت با محیط اطراف می باشد. انرژی های ورودی و خروجی از مرزهای حجم کنترل به دو گروه اتلاف حرارت و قرضه حرارت دسته بندی می گردند.

$$Qb = QrL - QrB, \frac{Btu}{h} (W) \quad (3)$$

در این رابطه QrL اتلافها شامل مجموع انرژی مبادله شده از سیستم (به استثنای QrO) توسط جریانهای خروجی از مرزهای حجم کنترل بعلاوه انرژی گرفته شده توسط واکنشهای شیمیایی گرمگیر داخل حجم کنترل و انرژی مبادله شده به صورت تابش و همرفت با محیط اطراف می باشد. همچنین QrB قرضه ها شامل مجموع انرژی مبادله شده به سیستم (به استثنای انرژی حاصل از احتراق سوخت) توسط جریانهای ورودی به مرزهای حجم کنترل بعلاوه انرژی آزاد شده توسط واکنشهای شیمیایی گرمگاره داخل حجم

مبعد پس از افزایش فشار می توان از سیستم های خورشیدی بهره گرفت، در نتیجه میزان انرژی و کار مصرفی سیستم جذبی نسبت به سایر روش ها کاهش قابل توجهی خواهد یافت.

۱-۳- اصلاح سیکل توربین های گازی

روش دیگر افزایش راندمان در توربین های گازی افزایش وزن واحد حجم هوای فشرده می باشد. به این منظور می توان به هوای فشرده شده پس کمپرسور بخار تزریق نمود و از این طریق چگالی گاز را افزایش داد. روش دیگر به این منظور تزریق آب و استفاده از گرمای خروجی توربین می باشد. در این روش آب در یک مبدل حرارتی که سیال عامل آن گاز خروجی از توربین می باشد افزایش دما داده و تبخیر می گردد. سپس بخار ایجاد شده به هوای خروجی کمپرسور تزریق می شود. استفاده از این روش علاوه بر افزایش کار خروجی توربین موجب بازیابی حرارت تلف شده از توربین نیز می گردد و از این رو اثر بیشتری بر بهبود راندمان خواهد داشت.

۲- شبکه تولید و توزیع بخار و برگشت کندانسیت

پالایشگاه سیری دارای دو بویلر با ظرفیت تولید هر کدام ۵۵ تن در ساعت، یک مخزن زیرکش پیوسته، یک مخزن زیرکش منقطع، یک اکسیژن‌زدا^۵ با ظرفیت ۶۰ تن در ساعت، پمپ های تغذیه خوارک، سه پکیج تزریق مواد شیمیایی، یک شبکه توزیع بخار برای مصارف هشتگانه کارخانه، یک اشباع کننده بخار برای مسیر بخار ریبویلر برج احیای آمین، شیرهای فشارشکن، دو شبکه برگشت بخار کندانس شده، یک فلاش درام جهت آب کندانس شده برگشتی، فن های کندانسور بخارات فلاش شده و پمپ های برگشت کندانسیت می باشد. تقریباً امکان بهینه سازی کلیه موارد فوق وجود دارد و این واحد پالایشگاه سیری، از پتانسیل بسیار بالایی به منظور بهینه سازی مصارف انرژی برخوردار است. بویلرهای فوق از نوع آب درون لوله ای^۶ بوده و از سوخت گازی استفاده می کند. بازده دیگ بخار تعريف شده در اینجا به صورت، بازده ناخالص می باشد و حجم کنترل دیگ بخار در این تحقیق مطابق استاندارد PTC ۴ است . با این تفاوت که در دیگ بخار پالاشگاه سیری قسمت هایی نظیر اشباع کننده بخار، پیش گرم کننده هوا^۷، گرم کننده روغن ورودی به محفظه ای احتراق وجود ندارد. در این تحقیق به منظور مطالعه تلفات انرژی در این بویلرهای از یک مدل سازی عددی استفاده شده است. به این منظور پس از فرمولاسیون مسئله و با استفاده از نرم افزار ویژوال بیسیک نتایج استخراج شده است. پس از محاسبه راندمان بویلرهای میزان افت ناشی از هر یک از چهار عامل فوق، نقش دمای سوخت مصرفی، درصد هوای اضافی، رطوبت هوا، گرم کردن هوای ورودی، استفاده از

رابطه (۱۳) قرضه گرمای محسوس سوخت ورودی را به دست می دهد.

$$QpBF = \frac{100}{HHVF} HFE_n, \% \quad (11)$$

در این رابطه نیز HFE_n آنتالپی سوخت درمایی ورود سوخت به حجم کنترل بویلر بر حسب (J/Kg) Btu/lbm می باشد.

محاسبات اتلاف بویلر

اتلاف دود خشک به صورت رابطه (۱۲) تعریف می گردد؛

$$QpLDFg = 100MqDFg \times HDFgLvCr, \% \quad (12)$$

که در این رابطه $MqDFg$ جریان جرمی دود خشک بر مبنای هوای اضافی که مولد بخار را ترک می کند و $HDFgLvCr$ آنتالپی گاز خشک در دمای اصلاح شده می باشد.

رابطه (۱۳) اتلاف تشکیل آب ناشی از وجود هیدروژن در سوخت را به دست می دهد.

$$QpLH2F = 100MqWH2F \times (HStLvCr - HWRe), \% \quad (13)$$

آب ناشی از وجود هیدروژن در سوخت با واحد $MqWH2F$ آنتالپی بخار آب در فشار $HWRe$ ، $1psia$ و واحد Btu/Lbm J/Kg بوده و برابر است با

$$HWRe = TRe - 32 = 45 \frac{Btu}{lbm} \quad (14)$$

شایان ذکر است که آنتالپی بخار آب تغییرات چندانی در فشار جزئی پایین گازهای خروجی دودکش یا هوا ندارد علی الخصوص که اندازه گیری واقعی فشار جزئی بخار آب تضمین نشده است.

اتلاف ناشی از وجود آب در سوخت نیز توسط رابطه (۱۵) تعریف می شود؛

$$QpLWF = 100MqWF \times (HStLvCr - HWRe), \% \quad (15)$$

که در این رابطه $MqWF$ آب موجود در سوخت با واحد lbm/Btu Kg/J می باشد.

رابطه (۱۶) اتلاف ناشی از وجود رطوبت ر هوا را محاسبه می نماید؛

$$QpLWA = 100MfrWA \times MqDA \times HWvLvCr, \% \quad (16)$$

در این رابطه $MfrWA$ جرم رطوبت موجود در هوا بر جرم هوای خشک، $MqDA$ جرم هوای خشک متناظر با هوای اضافی مورد استفاده در محاسبات اتلاف دود خشک، $HWvLvCr$ آنتالپی بخار آب در دمای اصلاح شده گازهای حاصل از احتراق می باشد.

تفاوت آنتالپی بخار (HSt) و آنتالپی بخار آب (HWv) در این است که دمای مرجع برای محاسبه آنتالپی بخار $32^{\circ}C$ درجه فارنهایت (صفرا درجه سانتیگراد) می باشد و شامل حرارت نهان تبخیر نیز می باشد در

کنترل و انرژی لازم جهت به حرکت در آوردن تجهیزات کمکی می باشد.

مجموعاً بالانس انرژی به صورت رابطه زیر بیان می گردد؛

$$QrF + QrB = QrO + QrL, \frac{Btu}{h} (W) \quad (4)$$

در روش بالانس انرژی اتلافی خروجی از مرزهای کنترل و قرضه های ورودی به مرزهای کنترل محاسبه می گردد. معادله مورد استفاده در این روش به صورت زیر بیان می گردد؛

$$QrF = QrO + QrL - QrB, \frac{Btu}{h} (W) \quad (5)$$

باتوجه به رابطه راندمان، در روش بالانس انرژی راندمان به صورت زیر تعریف می گردد؛

$$EF = 100 \frac{QrO}{QrF} = 100 \frac{QrO}{QrO + QrL - QrB} \\ = 100 \frac{QrF - QrL + QrB}{QrF}, \% \quad (6)$$

اغلب اتلافها و قرضه ها بر مبنای انرژی ورودی سوخت به صورت زیر تعریف می گردد؛

$$QpL = \frac{QrL}{QrF} = 100 \text{ and } QpB = 100 \frac{QrB}{QrF}, \% \quad (7)$$

با قرار دادن رابطه (۶) در رابطه (۷) راندمان به صورت زیر محاسبه می گردد.

$$EF = 100 \left(\frac{QrF}{QrF} - \frac{QrL}{QrF} + \frac{Qrp}{QrF} \right) \\ = 100 - QpL + QpB, \% \quad (8)$$

قرضه ورودی هوای خشک نیز از رابطه (۹) حاصل می گردد؛

$$QpBDA = 100MqDA \times HDAEn, \% \quad (9)$$

که در رابطه بالا $MqDA$ مجموع جرم هوای خشک ورودی به بویلر با واحد $HDAEn.lbm/Btu$ Kg/J آنتالپی هوای خشک در دمای میانگین ورودی ($TMnAEn$) می باشد. این آنتالپی میانگین وزنی از جریانهای متفاوتی هوای ورودی به بویلر می باشد. در صورتیکه بویلر دارای پیش گرمکن هوا باشد دمای هوای قبل از ورودی به پیش گرمکن جهت محاسبه آنتالپی ورودی استفاده می گردد و واحد آن Btu/lbm J/Kg است.

قرضه رطوبت هوای ورودی نیز از رابطه زیر محاسبه می گردد.

$$QpBWA = 100MfrWA \times MqDA \times HWvEn \quad (10)$$

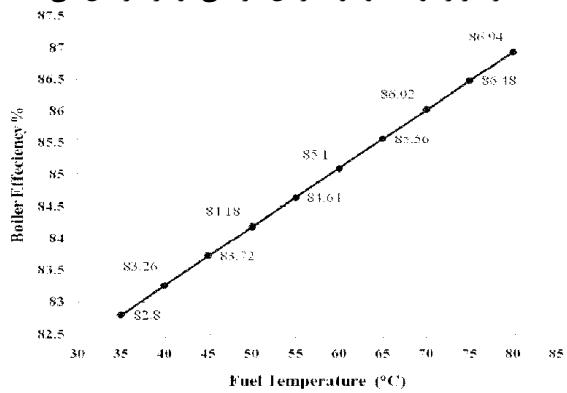
که در رابطه بالا $HWvEn$ آنتالپی بخار آب در میانگین دمای هوای ورودی به بویلر ($TMnAEn$) بوده و واحد آن Btu/lbm J/Kg می باشد.

اشاره شده کمترین مقدار (حدود ۰/۰۲٪) را به خود اختصاص می‌دهد و خوشبختانه میزان افت سوخت نسخته نیز در مورد این بویلرها ناچیز محاسبه شد. جدول شماره (۲) نتایج حاصل از مدلسازی و تحلیل نرم افزار را بر مبنای ارزش حرارتی بالا و پایین سوخت نشان می‌دهد.

جدول (۲) نتایج حاصل از مدلسازی و تحلیل نرم افزار

LHV	HHV	افتهاي بازدهي بويلر
۳/۳۱۸۴۴۰۴۵۹۶۷۰۶۴٪	۳/۰۰۱۱۷۴۱۴۴۲۶۹۳۱٪	شارژ گاز خشک
۰/۷۷۲۰۲۹۲۵۱۴۷۴۲۸٪	۱۰/۲۵۵۴۴۹۳۵۲۰۰۶۱٪	رطوبت موجود در سوخت
۰/۲۷۴۳۳۴۸۱۸۳۶۴۳۹٪	۳/۶۵۹۶۳۶۳۸۱۴۰۵۶۲٪	رطوبت موجود در هوای مصرفی
۰/۰۱۹۶۴۸۷۳۲۲۷۲۱۷٪	۰/۰۱۷۷۷۰۱۷۴۸۶۹۷۴۲٪	جابجایي و تشعشع سطوح بويلرها

شکل (۲)، نمودار راندمان بویلر بر حسب دمای سوخت مصرفی آن را نشان می‌دهد. مشاهده می‌شود که با افزایش دمای سوخت و در نتیجه تغییر فاز رطوبت موجود در آن بازدهی بویلر افزایش می‌یابد.

شکل (۲) تاثير دمای سوخت بر راندمان بویلر

در حال حاضر و در شرایط نرمال، دمای سوخت مصرفی بویلرها ۴۵°C می‌باشد که در این دما بازده در حدود ۸۳٪ می‌باشد. ملاحظه می‌شود که با گرم کردن سوخت ورودی به بویلرها تا دمای ۸۵°C می‌توان راندمان بویلرها را به میزان ۴٪ افزایش داد.

تنظیم بهینه هوای اضافی در شرایط مختلف عملیاتی و محیطی از جمله ریت تولید، نوع سوخت، رطوبت محیط و ... از مهمترین عوامل

صورتیکه آنتالپی بخار آب از دمای مرجع ۷۷ درجه فارنهایت (۲۵ درجه سانتیگراد) در نظر گرفته می‌شود. اتلاف ناشی از تشکیل اکسیدهای نیتروژن را نیز می‌توان با استفاده از رابطه (۱) به دست آورد.

$$QpLOx = DVpNOx \times MoDFg \times \left(\frac{HrNOx}{HHVF} \right) \% \quad (17)$$

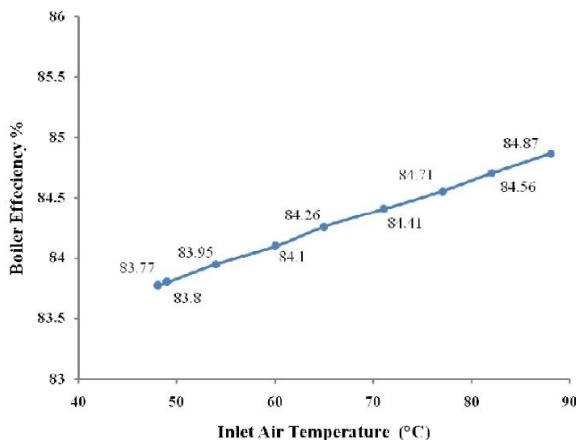
که در این رابطه DVpNOx مقدار NOx بر مبنای خشک (به درصد)، MoDFg مول های گاز خشک با هواي اضافه بر حسب HrNOx.moles/lbm fuel (moles/Kg) انرژي تشکیل NOx و HHVF ارزش حرارتی بالاي سوخت در فشار ثابت بر حسب Btu/lbm (J/Kg) می‌باشد.

شایان ذکر است که NOx به طور معمول بر حسب ppm اندازه گيری می‌شود و با تقسیم این عدد بر ۱۰۰۰۰ بر حسب درصد بیان می‌گردد. همچنین باید توجه داشت که اندازه گيری MoDFg نیز در محلی صورت خواهد گرفت که NOx اندازه گيری می‌شود.

۳- بحث و استخراج نتایج

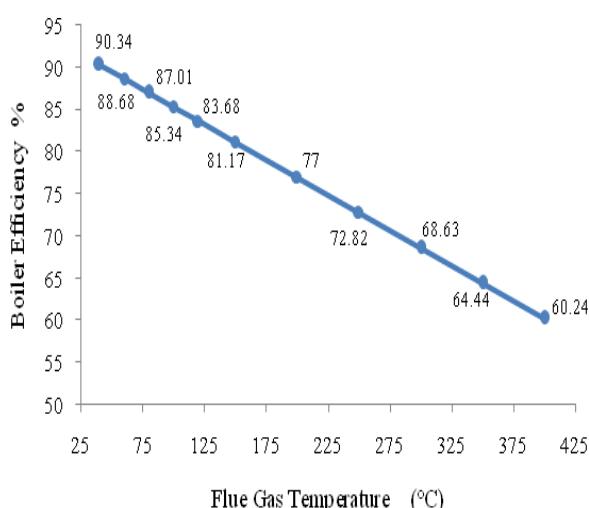
با محاسبه بازده بویلر از روش گفته شده برای بویلرهای پالایشگاه سیری، بازده ناخالص در حدود ۸۳٪ پیش بینی می‌شود که از این میزان افت راندمان، ۳ درصد ناشی از افت شارژ گاز خشک بویلرهای می‌باشد. می‌توان با استفاده از تنظیم مقدار هواي اضافي احتراق و کاهش دمای گازهای خروجي دودکش آن را کاهش داد. برای تنظیم بهینه درصد هواي اضافي باید علاوه بر آنالیزور اکسیژن موجود در ورودي دودکش بویلرهای، یک آنالیزور منوكسید کربن (CO) نصب کرد. اگر مقدار هواي اضافي احتراق به بهينه ترین مقدار که در نمودار نشان داده شد، تنظیم شود، اين افت حرارت کاهش پيدا خواهد کرد که اصطلاحاً مدريت احتراق نامیده می‌شود. کاهش دمای گازهای خروجي دودکش که تأثير مستقيمي روی کاهش اتلاف حرارت دارد، نيز می‌تواند با استفاده از يك مبدل حرارتی که برای گرم کردن آب ورودی به بویلر استفاده می‌شود، انجام شود. اين مبدل که اکونومايزر نام دارد نيز يکی از مواردی است که با بهينه سازی آن می‌توان از مصرف سوخت ورودی برای گرم کردن آب، کاست. بيشترین افت در بویلرهای پالایشگاه سیری مربوط به رطوبت موجود در سوخت و هواي ورودي است که اين مقدار بيش از ۱۰٪ ناشی از رطوبت موجود در سوخت ورودي و بيش از ۳٪ ناشی از شرجي بودن جزيere سيری می‌باشد. بنابراین برای بهبود عملکرد سистем باید سوخت مورد استفاده را قبل از ورود به محفظه احتراق پيش گرم کرد. البته اين پيش گرم شدن را می‌توان توسط بخار تولیدي و يا گازهای داغ حاصل از احتراق انجام داد. با توجه به تازه تاسيس بودن پالایشگاه، گرینه های تشکیل رسوب و تعمیر نگهداری ضعيف، قابل توجه نمی‌باشد. میزان افت حرارتی از جداره های بویلر نسبت به سایر مواد

هوا بر اثر گرم کردن راندمان افزایش می یابد. در صورتی که دمای هوای ورودی به بویلر تا 90°C افزایش یابد، راندمان به میزان یک درصد بهبود می یابد که در مقایسه با گرم کردن سوخت کارایی کمتری نشان می دهد و از طرفی هزینه تجهیزات و انرژی بیشتری را می طلبد.

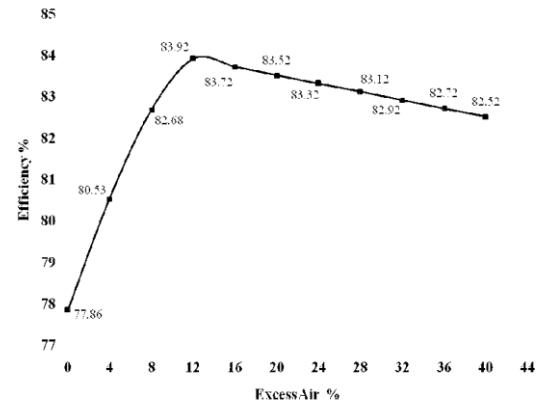
شکل(۵) تاثیر دمای هوای ورودی بر راندمان بویلر

نمودار شکل (۶) نیز نشان می دهد که تا چه میزان می توان با استفاده از حرارت گازهای حاصل از احتراق بویلرهای راندمان آنان را افزایش داد. با بهینه سازی اکونومایزر، پیش گرم کننده آب ورودی و همچنین استفاده از حرارت این گازها به منظور گرم کردن سوخت و هوای ورودی می توان به هدف فوق نایل شد. دمای کنونی گازهای حاصل از احتراق در خروجی اکونومایزر در حدود 121°C می باشد که طبق نمودار در صورت کاهش آن تا 75°C راندمان به میزان ۶٪ افزایش می یابد. البته باید توجه داشت که کاهش دمای گازهای حاصل از احتراق نباید تا اندازه ای باشد که موجب میان گاز گردد.

شکل(۶) تاثیر استفاده از حرارت گازهای حاصل از احتراق بر راندمان بویلر

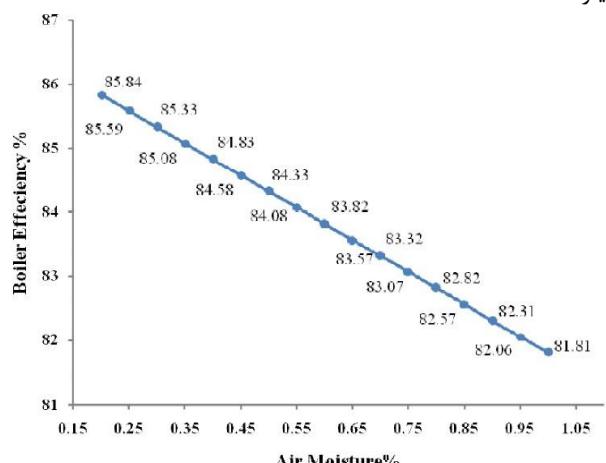
بهبود راندمان بویلر و جلوگیری از هدرفت انرژی می باشد. شکل (۳) نمودار راندمان بویلر بر حسب درصد هوای اضافی ورودی به آن را نشان می دهد.

شکل (۳) تاثیر هوای اضافی بر راندمان بویلر

طبق این نمودار بیشترین راندمان بویلر با $12/5$ درصد هوای اضافی حاصل می گردد و پس از آن راندمان سیر نزولی طی می کند. این در حالی می باشد که در عمل، هوای اضافی این بویلرهای درصد تنظیم می شود که افت راندمان را در پی دارد. در فصل هایی که رطوبت هوای افزایش می یابد، میزان اثربداری راندمان از درصد هوای اضافی نیز تشدید می گردد. بنابراین باید سیستم های مکانیکی و ابزار دقیقی تنظیم نسبت هوای سوخت در بویلرهای به طور منظم و مداوم بررسی و تنظیم شوند.

شکل (۴) تاثیر رطوبت هوای بر راندمان بویلرهای را نشان می دهد که اقلیم شرحی جزیره سیری بیش از ۳ درصد باعث افت راندمان این بویلرهای گشته است.

شکل(۴) تاثیر رطوبت هوای بر راندمان بویلر

نمودار شکل (۵) تاثیر گرم کردن هوای ورودی بر راندمان بویلرهای نشان می دهد که با توجه به تغییر فاز رطوبت بالای موجود در این

- آنالیزور منوکسید کربن نیز نصب کرد.
- (۴) افزایش رطوبت هوا منجر به افت راندمان در بویلر می‌گردد.
- (۵) پیش گرم نمودن هوای ورودی منجر به افزایش راندمان می‌گردد.
- هر چند که تأثیر کمتری نسبت به پیش گرم نمودن سوخت دارد.
- (۶) استفاده از انرژی گازهای حاصل از احتراق به منظور پیش گرم نمودن آب، سوخت و هوای ورودی به بویلر منجر به بهبودی قابل توجه راندمان می‌گردد.
- (۷) استفاده از سوخت های با ارزش حرارتی بالاتر ضمن کاهش تأثیر رطوبت موجب افزایش راندمان نیز می‌گردد.

مراجع

- [1] H. Zhou , K. Cen , (2004) , Modeling and optimization of the NOx emission characteristics of a tangentially fired boiler with artificial neural.
- L. Yu, J. Song , (2012) , A Research of Simplified networks , Energy , Volume 29, Issue 1, Pages 167-183
- Efficiency Test , Energy Procedia , Volume 17, Part B, Pages 1007-1013
- [3] Method in Boiler Efficiency Test , Energy Procedia , Volume 17, Part B, Pages 1007-1013.
- [4] H. Rusinowski , W. Stanek , (2007) , Neural modeling of steam boilers , Energy Conversion and Management 48 , Pages 2802-2809.
- [5] J. Bujak , (2009) , Optimal control of energy losses in multi-boiler steam systems , Energy , Volume 34, Issue 9 , Pages 1260-1270.
- [6] M. Pronobis , (2006) , The influence of biomass co-combustion on boiler fouling and efficiency , Fuel , Volume 85, Issue 4, Pages 474-480.
- [7] Monedero , (2012) , Decision system based on neural networks to optimize the energy efficiency of a petrochemical plant , Expert Systems with Applications , Volume 39, Issue 10, Pages 9860-9867.

در این تحقیق بهینه سازی مصرف انرژی در پالایشگاه گاز و گاز مایع سیری مورد مطالعه قرار گرفت. مشخص گردید که با توجه به اقلیم گرم و مرتبط جزیره سیری، کارآیی توربین های کارخانه پالایشگاه دچار افت بالایی می‌باشدند و تنها توان تولید ۷/۷ مگاوات را دارند که در صورت خنک کاری هوای ورودی به آنان تا دمای ۲۵°C می‌توان توان تولیدی را به بیش از ۱۰ مگاوات، یعنی تا توان اسمی آنان، افزایش داد. در صورت بکارگیری یک واحد تولید همزمان برق و حرارت ۲۰٪ مساحت بیشتری نسبت به نصب بویلر مورد نیاز می‌باشد و هزینه های آن نیز تقریباً دو برابر خواهد گردید، اما دیگر نیازی به مصرف روزانه ۲ میلیون فوت مکعب گاز طبیعی شیرین نخواهد بود.

در ادامه این مطالعه به بهینه سازی مصرف انرژی در بویلهای

پالایشگاه سیری پرداخته شد. مشاهده گردید که:

(۱) عوامل اصلی افت راندمان در بویلهای عبارتند از: تنظیم نامناسب هوای اضافی و افت شارژ گاز خشک، رطوبت موجود در سوخت و رطوبت هوا می‌باشد. همچنین سایر عوامل نظیر احتراق ناقص و انتقال حرارت به روش جابجایی و تشبع از سطوح بویلر نیز موجب اتفاق جزئی انرژی در بویلهای می‌گردد.

(۲) با افزایش دمای سوخت ورودی، راندمان افزایش می‌یابد.

(۳) مقدار بهینه هوای اضافی به منظور دستیابی به بالاترین راندمان ۱۲/۵٪ می‌باشد و با افزایش هوای اضافی به مقدار بالاتر راندمان افت پیدا می‌نماید. در فصل هایی که رطوبت هوا افزایش می‌یابد، میزان اثرپذیری راندمان از درصد هوای اضافی نیز تشدید می‌گردد. بنابراین باید با سیستم‌های مکانیکی و ابزار دقیق تنظیم نسبت هوا به سوخت در بویلهای، به طور منظم و مداوم بررسی و تنظیم شود. همچنین باید علاوه بر آنالیزور اکسیژن موجود در ورودی دودکش بویلهای، یک